

Rücûsuz Buselere Sürgün Şiir

– Nuray AYHAN · 01 Temmuz 2014

Eylül dokunuşlu hüzünlerin ağlattığı şiirleri yağıyor gözlerim
Zamanın neresinden baksam hayata bir hazan türküsü yazar yağmur

Bu sabah penceremi umutlara açtım
Kefaretini dağıttım tutamadığım yeminlerin
İsimsiz nefretleri sildim birer birer alfabemden
A r z u m!

Bilseydim kaybolurdum coğrafyanın yitik iklimlerinde
Gün geceyi yakalarken ufukta
Güz sürgünü hikayeler demlenir dimağımda

Tüm sözleri tüketmiştim oysa;
Solmuştu dalında daha dün açan güller
Kayıp bir güncenin lirik sayfalarında sararır özgün kalemim
Sana ait metinleri yırtıp atsam ne olur
K a r m a ş ı k!

Yalnızlığa talip düşlerimin gölgesinde üşür niyetlerim
Kahve fallarına inanmıyor artık
İçimde umarsızca büyüyen çocuk
Tenimde kırık tonları tüm karanlıkların
Y/aşıyor mu sanki hayallerimin yorgun yolcusu
Y e i s!

Besmelesiz doğan her güne yazık
Sönen saatlerde ışıklar patlar
Romantik bir şarkının sensiz sokaklarında
Epeydir rücûsuz buseler dokunmadı lisana
Yazık ki basit tümcelerimle infilak etti tüm şiirler
Edebim adabımı yaktı bu Temmuz sahilinde
D ü ş k ü n!

Nuray AYHAN...